

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО
ПОРЯДКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ»**

**Матеріали
Всеукраїнського науково-практичного круглого столу**

30 квітня 2021 року

Одеса
ОДУВС
2021

УДК 342.92(477)
ББК 67.9.(4Укр)401.0
С764

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Актуальні питання охорони громадського порядку в умовах
карантину: матеріали Всеукраїнського науково-практичного
764 круглого столу, м. Одеса, 30 квітня 2021 р. – Одеса : ОДУВС, 2021.
– 124 с.

УДК 342.92(477)
ББК 67.9.(4Укр)401.0

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ ТА ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ НАДЗВИЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ

Березовський С., курсант (Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, Україна)

Науковий керівник: Плужнік О.І., к.ю.н., доцент, професор кафедри (Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, Україна)

Забезпечення громадської безпеки як у звичайних умовах життєдіяльності суспільства та держави, так і в умовах виникнення надзвичайних ситуацій досягається шляхом проведення єдиної державної політики у галузі забезпечення внутрішньої безпеки держави, а отже й громадської безпеки, реалізацією заходів економічного, політичного, організаційного та іншого характеру, що направлені перш за все на попередження загроз життєво важливих інтересів держави та суспільства.

З метою створення та підтримання необхідного рівня захищеності об'єктів громадської безпеки розробляється система правових норм, що регулюють суспільні відносини в даній сфері, визначаються основні напрямки діяльності органів державної влади з питань забезпечення громадської безпеки та попередження фактів виникнення надзвичайних ситуацій різної генези, формуються спеціальні органи, що спеціально створені для реалізації напрямків діяльності держави у сфері попередження надзвичайних ситуацій та забезпечення громадської безпеки у цих умовах. Зазначені елементи можна об'єднати у певну систему, що отримала назву система громадської безпеки.

Громадська безпека - це складне суспільне явище, яке передбачає не тільки певний стан громадського порядку та його захищеність від внутрішніх та зовнішніх загроз, а й захищеність від джерел небезпеки природного або штучного характеру. Зокрема, до сфери громадської безпеки включають відносини, пов'язані з дотриманням правил карантину та боротьби з особливо небезпечними інфекційними хворобами та епідеміями [1].

Найбільш гостро потреба охорони публічного порядку виникає в особливих умовах, коли звичне життя суспільства порушується внаслідок виникнення складних

природних чи техногенних обставин. До таких обставин, зокрема, можна віднести поширення небезпечної інфекції під назвою COVID-19. Таке поширення інфекційної хвороби, яка значною мірою впливає на життя громадян, у тому числі й на їхню громадську безпеку, є для нашого суспільства відносно новим явищем [2]. Епідемією законодавство називає масове поширення інфекційної хвороби серед населення відповідної території за короткий проміжок часу (Закон України від 6 квітня 2020 р. № 1645-III «Про захист населення від інфекційних хвороб» [3]).

Метою захисту населення від біологічних загроз законодавство передбачає запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів [4]. Найбільш суворим заходом у плані обмежень, яких зазнають громадяни, підприємства, установи та організації, вважається карантин. Карантин - це «адміністративні та медико-санітарні заходи, що застосовуються для запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб [4].

Світова пандемія коронавірусної хвороби охопила й Україну та змусила Верховну раду реагувати на нові виклики. Для законодавчого забезпечення адекватної протидії цій хворобі в Україні 13 квітня 2020 року прийнято Закон «Про внесення змін до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» щодо запобігання поширення коронавірусної хвороби (COVID-19)», який набув чинності 18 квітня [5]. Наказом МОЗ України від 25 лютого 2020 р. № 521 [6] COVID-19 офіційно було віднесено до таких особливо небезпечних інфекційних хвороб, що змусило уряд постановою від 11 березня 2020 р. № 211 запровадити з 12 березня режим карантину на усій території України. Аби чіткіше скоординувати дії центральної та місцевої влади розпорядженням Кабінету Міністрів від 25 березня 2020 р. № 338-р єдина державна система цивільного захисту була переведена у режим надзвичайної ситуації [7].

Надзвичайна ситуація - обстановка на окремій території чи суб'єкті господарювання, яка характеризується порушенням нормальних умов життєдіяльності населення, спричинена катастрофою, аварією, пожежею, стихійним лихом, епідемією, застосуванням засобів ураження або іншою небезпечною подією, що призвела (може призвести) до виникнення загрози життю або здоров'ю населення, великої кількості загиблих і постраждалих, завдання значних матеріальних збитків, а також до неможливості проживання населення на такій території чи об'єкті, провадження на ній господарської діяльності.

Організацію та контроль за дотриманням правового режиму карантину покладено, відповідно до закону, на місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування (ОМС). І хоча останні у звичайних умовах наділені повноваженнями у сфері захисту населення від інфекційних хвороб (п. 45 ст. 26 та п. 2, ч. 3, ст. 43 ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні» [8], в умовах епідемії та карантину їхні повноваження розширюються. Зокрема їм надається право (ст. 30 ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб») залучати підприємства, транспортні засоби, інше майно підприємств для виконання заходів з ліквідації епідемії [8].

Оскільки основні превентивні та реагувальні заходи здійснюються на місцях, цим законом надано ще більше повноважень місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування. Їм надано право утворювати за потреби тимчасові заклади охорони здоров'я (спеціалізовані шпиталі) та обсерватори з

метою додаткового надання медичної допомоги населенню. При їх створенні передбачена можливість використання приміщень та майна інших закладів і установ.

Крім того, місцевим органам влади в умовах карантину дозволено не лише встановлювати особливий режим в'їзду-виїзду на територію, де запроваджено карантин, а й правила переміщення цією територією. Вочевидь, настав час усвідомити, що головною цінністю є життя людини. Але влада без підтримки громадськості не може виконати свій конституційний обов'язок - забезпечити санітарно-епідеміологічне благополуччя населення. А для цього кожен громадянин має усвідомити спільну відповідальність за стан свого здоров'я та безпеку в громаді.

Зміст громадської безпеки включає в себе суспільні відносини, які виникають у процесі реалізації правових і технічних норм, що направлені на забезпечення безпеки населення, а також пов'язані з попередженням небезпечних загроз для життя та здоров'я людей» [1]. За порушення норм, що регулюють сферу забезпечення громадської безпеки настає виключно адміністративно-правова відповідальність; дане поняття нерозривно пов'язане не тільки з побутовими, а й з екстремальними ситуаціями; громадська безпека у спеціальному розумінні в основному забезпечується роботою органів внутрішніх справ і їх підрозділів. Дуже важливе завдання влади - подолання психології правового нігілізму у частини громадян, зміна їхньої свідомості, а відтак - і поведінки. Отже, вплив на свідомість та поведінку мешканців є найважливішим інструментом і одночасно - завданням забезпечення громадської безпеки в умовах карантину під час пандемії.

Зміст громадського порядку тісно пов'язані зі змістом громадської безпеки, остання, у свою чергу, «являє собою відносини, пов'язані з відверненням або ліквідацією шкідливих для життя й здоров'я людини наслідків, що викликані небезпечною для оточуючих поведінкою людей або дією стихійних сил природи» [9]. Порушити нормальний порядок суспільного життя, суспільних відносин, що склалися, створити загрозу безпеці громадян та збереженню їх майна, порушити нормальну діяльність підприємств, установ, організацій, посадових осіб і громадян можуть і такі обставини, як: стихійні лиха, пожежі, землетруси, епідемії тощо. Саме тому, складовою частиною змісту громадського порядку є громадська безпека, яка також ґрунтується на суворому виконанні встановлених вимог учасниками відносин, з метою попередження та ліквідації шкідливих наслідків: стихійних сил природи чи інших небезпечних для суспільства явищ.

Збереження здоров'я громадян у суспільстві обумовлюється дотриманням гарантованих державою заходів щодо захисту здоров'я громадян і забезпеченням їхнього соціального благополуччя, а відтак і підтриманням громадської безпеки та порядку. З введенням карантину права та свободи громадян в Україні вимушено були значно обмежені. Відтак під заборону опинилося відвідування закладів освіти її здобувачами, проведення всіх масових (культурних, розважальних, спортивних, соціальних та інших) заходів, у яких бере участь понад 10 осіб, робота закладів громадського харчування та ін. На перший погляд, перераховані обмеження видаються такими, що порушують конституційні права громадянина. Проте, варто зазначити, що розглянуті обмеження визначені офіційними постановами уряду. Тому відповідно до Загальної декларації прав людини ([10], ст. 29) їх можна трактувати як «встановлені законом виключно з метою забезпечення громадського порядку й

загального добробуту в демократичному суспільстві». Адже, запобігання розвитку небезпечної хвороби передбачає збереження таких цінностей, як життя та здоров'я громадян, а також створення сприятливіших умов для лікування хворих на COVID-19.

Література

1. Басов А.В. Забезпечення громадської безпеки: поняття та зміст. Адміністративне право і процес. 2012. № 2 (2). С. 84-91. Url: <http://law.univ.kiev.ua/images/stories/app/2012-2.pdf/>.
2. Швець О.М. Публічна безпека й порядок в умовах карантину. Юридичний науковий електронний журнал. 2020. № 4. С. 239-241. Url: https://www.lsej.org.ua/4_2020/59.pdf/.
3. Закон України від 6 квітня 2020 р. № 1645-iii «Про захист населення від інфекційних хвороб». Url: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1645-14#text>.
4. Кодекс цивільного захисту України. (ч. 5 ст. 37). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17#text>.
5. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» щодо запобігання поширення коронавірусної хвороби (covid-19)». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/555-20#text>.
6. Наказ МОЗ України від 25 лютого 2020 р. № 521 covid-19. Url: <https://moz.gov.ua/article/ministry-mandates/nakaz-moz-ukraini-vid-25022020--521-pro-vnesennja-zmini-do-pereliku-osobливо-nebezpechnih-nebezpechnih-infekciynih-ta-parazitarnih-hvorob-ljudini-i-nosijstva-zbudnikiv-cih-hvorob>.
7. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 березня 2020 р. № 338-р. Url: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/338-2020-%d1%80#text>.
8. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» (п. 45 ст. 26 та п. 2, ч. 3, ст. 43). Url: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%d0%b2%d1%80#text>.
9. Ширшикова Р.М. Сутнісно-функціональний аналіз категорій громадського порядку та громадської безпеки . Суспільство. Держава. Управління. Право. Науковий журнал. 2013. № 1. С. 74-77. Url: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ipch_2013_2_18.pdf.
10. Загальна декларація прав людини: прийнята і проголошена резолюцією 217 а (iii) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 р. (ст. 29). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#text.

ПОВНОВАЖЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID-19: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Берендєєва А.І., к.ю.н., доцент кафедри (Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, Україна)

11 березня 2020 року офіційно була проголошена пандемія коронавірусної інфекції COVID-19 [1], яка значно вплинула на всі сфери суспільного життя. З цього моменту політика всіх країн світу була спрямована на боротьбу з цим негативним явищем за допомогою всіх наявних у державі ресурсів. Швидкі темпи поширення коронавірусу та трагічні наслідки його розповсюдження спонукали уряди країн вводити екстрені методи боротьби з пандемією, що передбачали значні обмеження для населення. У багатьох країнах світу поліція стала знаряддям держави щодо контролю за дотриманням особами таких обмежень.

В рамках боротьби з поширенням інфекції COVID-19 на поліцію в країнах світу покладалися схожі повноваження. В умовах пандемії поліцейські повинні підтримувати громадський порядок з урахуванням нових напрямів роботи щодо контролю за дотриманням карантинних обмежень. В умовах карантину, який триває вже більше року, це є доволі складною задачею. Люди перебувають у стані стресу, який підсилюється безробіттям, обмеженням в усіх сферах суспільного життя. Не всі зі зрозумілістю ставляться до обмежень вільного пересування та відвідування різних закладів, носіння засобів індивідуального захисту, соціального дистанціювання, самоізоляції у певних випадках, тощо.

З метою контролю за дотриманням населенням встановлених законодавством держав карантинних обмежень в деяких країнах поліцейські отримали додаткові повноваження у цій сфері. Наприклад, уряд Онтаріо (Канада) надав поліції тимчасові повноваження з метою забезпечення виконання наказу про перебування вдома, дозволяючи їм зупиняти людей та транспортні засоби та запитувати причини для виходу людей з дому. Якщо причина не буде визнана суттєвою (дозволяється виходити в продуктовий магазин чи аптеку, до лікаря, для виконання фізичних вправ на свіжому повітрі, відвідування роботи, яку не можна робити віддалено), поліцейський може накласти штраф [2].

Відповідно до Закону про коронавірус («An Act to make provision in connection with coronavirus; and for connected purposes») 2020 року, прийнятий парламентом Великобританії з метою надання уряду надзвичайних повноважень у боротьбі з пандемією COVID-19, поліцейські також отримали додаткові повноваження. Так, вони отримали можливість направляти та вивозити потенційно хвору на коронавірус особу до медичного закладу для її обстеження та оцінки стану. За прописаними в Акті правилами офіцер поліції повинен спочатку звернутися за порадою до службовця охорони здоров'я («public health officer»), щоб вирішити, чи є обґрунтовані підстави підозрювати, що людина є потенційно інфекційною. Якщо є обґрунтовані підстави, поліцейські можуть перевезти людину в місце, придатне для скринінгу та оцінки, або утримати особу в місці, де вона перебуває, поки працівник охорони здоров'я не зможе прибути та оцінити її стан. Поліцейські мають право утримувати таку особу в місці, придатному для скринінгу та оцінки, до 24 годин. Цей термін може бути продовжено керівником ще на 24 години, якщо поліцейський вважає це необхідним і пропорційним. Цікаво, що такими повноваженнями володіє будь-який поліцейський, незалежно від посади, про що прямо прописано в Акті про коронавірус [3]. Порушення вказівок поліцейського визнається правопорушенням. Поліція може застосувати розумну силу з метою повернення особи додому або при арешті (*за порушення карантинних обмежень – прим. автора*). Для інфікованої або особи, яка заявляє, що вона інфікована, кашель або погроза кашлем працівнику поліції вважається серйозним правопорушенням. Зразки або профілі відбитків пальців та ДНК можуть зберігатися до шести місяців довше, ніж це дозволено в звичайні часи, коли йдеться про коронавірус [4, с. 87].

В період з 27 березня 2020 року до 18 квітня 2021 року в Великобританії було накладено 110 3222 штрафи [5]. Найбільш розповсюджені правопорушення наступні: збори більше 30 осіб, в тому числі неліцензовані музичні заходи, протести, приватні вечірки; участь у зборах більше 15 осіб; порушення правил носіння маски, в т.ч. відмова вдягнути маску у громадському транспорті або відповідному місті,

наприклад, в магазині; порушення правил бізнесом (відмова припинити діяльність в період надзвичайної ситуації або відмова закритися у певні години; наявність на території більшої кількості людей, ніж дозволено; порушення правил обслуговування клієнтів, тощо); порушення правил міжнародних поїздок, наприклад, порушення правил самоізоляції після прибуття з країни, що внесена до червоного списку; порушення правил самоізоляції [6].

На початку пандемії в США, коли велика кількість людей, що захворіли на коронавірус, була зафіксована в Нью-Йорку, деякі штати почали застосовувати заходи протидії поширенню вірусу. Так, губернатор Род-Айленда заявила, що правоохоронці та Національна гвардія будуть «ходити від дверей до дверей» у прибережних громадах, запитуючи людей, чи не були вони в Нью-Йорку, та встановлюючи їх контактну інформацію. Також з цією метою поліції було надано право здійснювати моніторинг автомобільних доріг та зупиняти автомобілі із державними номерами штату Нью-Йорк, щоб задати ті самі питання [7].

В Мельбурні (Австралія) поліцейські були залучені до охорони будівель, мешканців яких влада через «вибуховий потенціал» збільшення кількості випадків COVID-19 поставила під «жорстоке блокування». Блокування вимагало від усіх мешканців залишатися всередині своїх будинків принаймні п'ять днів. Блокування здійснювалося завдяки значній присутності поліції як навколо будинків, так і на кожному поверсі [8].

В Китаї робота поліції також, як і в багатьох інших країнах, полягає у забезпеченні дотримання правил карантину. Але характерною особливістю є широкомасштабна діяльність щодо відстеження людей на вірогідність захворювання їх на коронавірус. На ранній стадії пандемії органи місцевого самоврядування отримували інформацію з відділів охорони здоров'я, телекомунікацій та транспорту для виявлення тісних контактів осіб протягом 14 днів з метою профілактики та боротьби з епідемією. Пізніше були розроблені мобільні додатки з метою такого контролю - Health Code Apps.

Щоб отримати цей код, громадяни повинні були заповнити свої особисті дані, включаючи ім'я, національний ідентифікаційний номер або номер паспорта та номер телефону на сторінці реєстрації. Потім їх просили повідомити про історію подорожей та про те, чи контактували вони з підтвердженими або підозрюваними пацієнтами Covid-19 за останні 14 днів. Їм також потрібно було поставити галочки напроти будь-яких симптомів, які вони можуть мати: лихоманка, втома, сухий кашель, закладений ніс, нежить, біль у горлі або діарея. Після перевірки інформації органами влади кожному користувачеві було присвоєно QR-код червоного, жовтого або зеленого кольорів, де зелений колір означає найменший ризик, червоний - найвищий, а жовтий - середній. Користувачі з червоним кодом повинні перейти на державний карантин або самокарантин на 14 днів, а користувачі з жовтим кодом - на 7 днів, тоді як користувачі з зеленим кодом можуть вільно пересуватися містом. Люди повинні були демонструвати свій QR-код перед входом у громадський транспорт та громадські місця, такі як лікарні та готелі, тож за цими кодами поліція могла відстежувати пересування людей у громадських місцях. Пекін випустив свою версію триколірного QR-коду, де окрім надання свого імені та ідентифікаційного номеру, користувачі також повинні були зареєструватися з розпізнаванням обличчя, щоб отримати свій кольоровий код [9]. Для контролю за дотриманням режиму

ізоляції були застосовані й інші технології. Так, поліція Шанхаю встановлювала датчик у дверях будинків людей, які перебували на карантині, і камеру в коридорі. Коли двері відчинялися без дозволу, скринька надсилала сигнал до поліцейського відділення, а камера робила знімки як докази [10, с. 1131].

Необхідно зауважити, що зазначеними повноваженнями поліцейські користувалися в основному на початку пандемії, коли уряди держав вводили найбільш жорстокі обмеження з метою недопущення розповсюдження коронавірусу. На сьогодні в кожній країні світу ситуація з рівнем захворюваності різна, крім того, періодично змінюється як сторону погіршення, так і в сторону поліпшення. З урахуванням цих тенденцій змінюється і обсяг повноважень поліції. Наприклад, в Китаї, вже не має необхідності показувати код перед тим, як зайти до громадського місця, а от, наприклад, положення Закону про коронавірус в Великобританії досі є чинними. На сьогодні робота поліцейських у боротьбі з пандемією зводиться до контролю за дотриманням населенням чинних обмежень та притягнення осіб, які порушують обмеження, встановлені урядами держав, до відповідальності.

Не дивлячись на те, що діяльність поліції спрямована на стримання поширення пандемії, люди, як правило, сприймають вкрай негативно обмеження своїх конституційних прав. І хоча відповідальність за прийняття рішень покладається на уряди країн, а поліція, як орган виконавчої влади, лише виконує свої обов'язки, населення свій негатив часто спрямовує в бік поліцейських. Права та свободи, що закріплені в конституціях держав, обмежуються, і громадяни починають протестувати проти цього. В умовах пандемії характерним є те, що люди, які до пандемії дотримувалися правомірної поведінки, все частіше порушують закон в якості незгоди з політикою держави в цьому питанні, або взагалі в якості форми політичного протесту проти уряду країни. Тож виконувати свої обов'язки поліцейським приходяться в складних умовах.

Пандемічна паніка представляє собою історичний момент, коли, виражаючись фігурально, поліцейська влада кристалізується та становиться більш видимою. Сучасні реалії можна розглядати як масштабний глобальний польовий експеримент, як різноманітні практичні прояви поліцейської влади функціонують в різних місцевих соціальних і політичних контекстах, крім того, які це буде мати наслідки для благополуччя людей по всьому світі [11, с. 157]. Таким чином, характер роботи поліції в таких напружений момент є лакмусовим папірцем діяльності влади в цілому. Тому в ці складні часи для поліцейських дуже важливим є знаходження балансу між виконанням своїх обов'язків та дотримання прав людини.

Література

1. WHO Director-General's opening remarks at the media briefing on COVID-19 - 11 March 2020. URL: <https://www.who.int/director-general/speeches/detail/who-director-general-s-opening-remarks-at-the-media-briefing-on-covid-19---11-march-2020> (дата звернення 14.04.2021).
2. Ontario gives police authority to stop people, vehicles, ask purpose of travel. URL: <https://toronto.ctvnews.ca/ontario-gives-police-authority-to-stop-people-vehicles-ask-purpose-of-travel-1.5390805> (дата звернення 14.04.2021).

3. Coronavirus Act 2020. URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2020/7/schedule/21/enacted> (дата звернення 14.04.2021).
4. Alec Samuels. Coronavirus Act 2020: An overview by a lawyer interested in medico-legal matters. *Medico-Legal Journal*. Vol., is. 2, pp. 86-89.
5. Fixed penalty notices issued under COVID-19 emergency health regulations by police forces in England and Wales. URL: <chrome-extension://oemmndcbldboiebfnladdacbfmadadm/https://cdn.prgloo.com/media/a572e4e7c45f4d7db8d895706037f8f0.pdf> (дата звернення 14.04.2021).
6. Update on Coronavirus FPNs issued by police – April 2021. URL: <https://news.npcc.police.uk/releases/update-on-coronavirus-fpns-issued-by-police-april-2021-embargoed-until-0001-thursday-29-april-2021> (дата звернення 14.04.2021).
7. Rhode Island will knock on doors and stop cars to find New Yorkers to slow the spread of coronavirus. URL: <https://edition.cnn.com/2020/03/27/us/rhode-island-tracking-down-new-yorkers/index.html> (дата звернення 15.04.2021).
8. Melbourne tower lockdowns unfairly target already vulnerable public housing residents. URL: <https://theconversation.com/melbourne-tower-lockdowns-unfairly-target-already-vulnerable-public-housing-residents-142041> (дата звернення 15.04.2021).
9. China is fighting the coronavirus with a digital QR code. Here's how it works. URL: <https://edition.cnn.com/2020/04/15/asia/china-coronavirus-qr-code-intl-hnk/index.html> (дата звернення 15.04.2021).
10. Feng Jiang, Chuanyu Xie. Roles of Chinese Police Amidst the COVID-19 Pandemic. *Policing: A Journal of Policy and Practice*. 2020. Vol. 14, Is. 4, pp. 1127–1137.
11. Sheptycki, J. The politics of policing a pandemic. *ANZ Journal of Criminology*. 2020, Vol. 53 (2), pp. 157–173.

ЗМІСТ	
Аброськін В.В. ВСТУПНЕ СЛОВО	3
Корнієнко М.В. ВСТУПНЕ СЛОВО	4
Афонін Д.С., Руснак К.О. ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ДІЛЬНИЧНИХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ, ВИКЛИКАНОГО ПОШИРЕННЯМ ГОСТРОЇ РЕСПІРАТОРНОЇ ХВОРОБИ COVID-19	5
Березовський С., Плужнік О.І. ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ ТА ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ НАДЗВИЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ	7
Берендєєва А.І. ПОВНОВАЖЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ COVID-19: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД	10
Берендєєва А.І., Маслова К.В. ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ОФІЦЕРІВ ГРОМАДИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19	14
Вдовиченко О.М. ОСОБЛИВОСТІ ЗАПОБІГАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ ПОШИРЕННЮ ГОСТРОЇ РЕСПІРАТОРНОЇ ХВОРОБИ COVID – 19, СПРИЧИНЕНОЇ КОРОНАВІРУСОМ SARS-COV-2 НА ТЕРИТОРІЇ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ	17
Вільська Є.Р., Афонін Д.С. ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПАТРУЛЬНИХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ КАРАНТИНУ	20
Власенко І.В. ОСОБИСТА БЕЗПЕКА ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПІД ЧАС ОХОРОНИ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ	22
Десятник А.А. ОКРЕМІ ПИТАННЯ З'ЯСУВАННЯ ОБСТАВИН ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ КАРАНТИНУ ЛЮДЕЙ	25
Дімітрова Т.О., Плужнік О.І. УКРАЇНА ПІСЛЯ КОРОНАКРИЗИ – ШЛЯХ ОДУЖАННЯ	27
Drapaliuk K.I., Bubnova I.I. CONCEPTS AND SIGNS OF LAW ENFORCEMENT AGENCIES OF UKRAINE	31
Гришук В.Л. ОРГАНІЗАЦІЯ СЛУЖБИ В ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ ТА ПУБЛІЧНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ КАРАНТИНУ	34
Гузенко І.М. ЗБЕРЕЖЕННЯ ФІЗИЧНОГО ТА ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ	34
Дручек О.В.	

ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА: ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	35
Закалик Г. М., Жентичка М. Я. ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ В УМОВАХ COVID – ПАНДЕМІЇ	
Іванюк У. В. , Поглод О. Б. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ В ОРГАНІЗАЦІЇ	37
Ізбаш К.С., Яцковина В.В. ДОСВІД ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	40
Карагіоз Р.С., Наумкіна С.М. ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ: НЕОБХІДНІСТЬ ОБМЕЖЕНЬ ЧИ ПОРУШЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ	44
Кічіджи В.В., Афонін Д.С. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ ПОШИРЕННЯ ГОСТРОЇ РЕСПІРАТОРНОЇ ХВОРОБИ COVID-19, СПРИЧИНЕНОЇ КОРОНОВІРУСОМ SARS CO V-2	45
Ковальова О.В. ДО ПИТАННЯ ПРО НЕВІДВОРОТНІСТЬ ПРИТЯГНЕННЯ ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ КАРАНТИНУ ЛЮДЕЙ	48
Коропатов О.М., Карагуца Г.А., Карагуца М.А. ЩОДО ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАТРИМАННЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-2019	53
Коропатов О.М. КАРАНТИННІ ЗАХОДИ ТА КОРУПЦІЯ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ	56
Коросташівець І.М. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНОСТЬ: ДО ПРОБЛЕМ РОЗУМІННЯ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ	60
Кузьменко Ю. В., Крамаренко А.О. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У ВИШАХ УКРАЇНИ В ПЕРІОД КАРАНТИНУ	63
Любчик В.Б., Унгурян М.Ю. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ, СПРЯМОВАНИХ НА ЗАПОБІГАННЯ ПОШИРЕННЮ КОРОНАВІРУСНОЇ ІНФЕКЦІЇ	65
Любчик В.Б., Забунов Ю.П. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В УМОВАХ КАРАНТИНУ	67
Любчик В.Б., Смазчук А.Л. ОХОРОНА ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ	70
Марусенко Р.І. ПРОБЛЕМИ ТЛУМАЧЕННЯ ПРАВИЛ ЩОДО КАРАНТИНУ ЛЮДЕЙ В РОБОТІ	

ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ	
Моїсєєнко О.Г., Коропатов С.О. COVID – 19 – НОВИЙ ВИКЛИК ЛЮДСТВУ	73
Музика С.С. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ КОНФІДЕНЦІЙНОЇ ІНФОРМАЦІЇ В УКРАЇНІ	75
Мукоїда Р.В. ЗАГАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ВСТАНОВЛЕННЯ ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВОГО ЗВ'ЯЗКУ МІЖ СМЕРТЮ ПАЦІЄНТА ТА ЗАСТОСУВАННЯМ ВАКЦИНИ	77
Мамедов А., Плужнік О.І. ПУБЛІЧНА БЕЗПЕКА Й ПОРЯДОК В УМОВАХ КАРАНТИНУ	80
Олішевський О.В. INTERNET OF THINGS TECHNOLOGIES В ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ	82
Петринич О. Г., Іванюк У. В., Секрета В. П. ВПЛИВ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО COVID-19 НА АГРЕСИВНУ ПОВЕДІНКУ ПІДЛІТКІВ	85
Пишна А.Г. ВПЛИВ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ НА СТАН ПРАВОПОРУШЕНЬ СЕРЕД НЕПОВНОЛІТНІХ	88
Плужнік О.І. ПОРУШЕННЯ САНІТАРНИХ ПРАВИЛ І НОРМ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ІНФЕКЦІЙНИМ ХВОРОБАМ ТА МАСОВИМ ОТРУЄННЯМ (СТ. 325 КК УКРАЇНИ)	91
Савайда О.І., Надурак В.В. ВЗАЄМОДІЯ ПРОЛІЦІЇ ТА НАСЕЛЕННЯ У ВИГЛЯДІ ПІДТРИМАННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ	93
Сірко В.С. ПРОБЛЕМАТИКА АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ	95
Сухарєва А.О., Бакаленко М.В. КОРОНАВІРУС В УКРАЇНІ ТА СВІТІ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПОДОЛАННЯ ПАНДЕМІЇ	99
Сухарєва А.О., Пастух І.В. ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ ТА НАСЕЛЕННЯ В УМОВАХ КАРАНТИНУ	102
Томіна В.Ю. ОСОБИСТА БЕЗПЕКА СПІВРОБІТНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19	105
Шувар Н. М., Закалик Г.М., Андраші А. В. ГОТОВНІСТЬ МОЛОДІ ДО ВОЛОНТЕРСТВА: ПОГЛЯД НА СИТУАЦІЮ ЗА РІК ПЕРЕБУВАННЯ В УМОВАХ КОВІД-КАРАНТИНУ	108
Резолюція	108

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ

**Матеріали
Всеукраїнського науково-практичної круглого столу**

30 квітня 2021 року

Підписано до друку 06.05.2021. Формат 60х90/8. Папір офсетний.
Гарн. «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк .арк. 4.
Наклад 30 прим.
Видавництво ОДУВС
Формування матеріалів конференції Коропатов О.М.
м. Одеса, вул. Успенська, 1
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.
тел. 0487024884; 0949547884 email – ndrvv1@gmail.com